

תהיה

12

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמָיו וּבְחַסְדּוֹ
וְהוֹשִׁיעַנו מִכָּל צָרָה וּמִכָּל בְּחַיָּה.

כֹּהֵן

החזק (פאו סוסה ה'ז) כ' קניא זה (זכנ' ה') ז' שנה באחד
ואז זה לא תסתיי ז' פאז' ופאז' אנסייה ז' שנה באחד וזה כז.
שולח, אפ' ה' ש' אחיה או א' ז' ואחיה, חז'י אסורה ז' שנה ז'.

וְכִּי הִבֵּט בְּעֵינָיו הָיָה דִּירָאֵלָא וְיִצְחָק אָמַר שִׂיקְרָא זֶה אֲשֶׁר קִרְאָה בְּמִסְכָּר
 רַבִּי יוֹדֵן אֵינִי בִּמְחֻלָּה (הֵיטָב סְנִיף) אֲדָר מִקְרָא זֶה מִלִּבִּי וְהִנֵּה מִקְרָא זֶה
 אֲשֶׁר קִרְאָה בְּמִסְכָּר, וְרִבְיָא בִּסְתָר בְּמִסְכָּר מִקְרָא זֶה אֲנִי קִרְאָה, בְּשֵׁר מִקְרָא זֶה
 מִלִּבִּי וְאֵינִי אִבֹּל. וְכֵן דְּבִרְיָא (ט' ד') חֲנַן חֲמִישָׁה אֲמַר יִרְבֵּן אֲמַר
 אֶל עֲבִילֵי הַרְבֵּה, וְאֶל מִינֵיהּ הַמִּקְרָא כְּאֵלֶּיךָ אֵל אֲנִישֵׁי הַרְבֵּה עָלֶיךָ.

[illegible]

②

$\int_{\gamma} \omega = \int_{\gamma} \left(\frac{1}{2} \frac{\partial \phi}{\partial z} dz + \frac{1}{2} \frac{\partial \phi}{\partial \bar{z}} d\bar{z} \right)$

ויש אבאיתך צדין דב, דקניא אה ב' אפרים בנאד (אלף דהיאד סיה) מלח הוי
 קניא, וצא דאלף אה נסתר דם שניהם, וסתר בדי טאללה מלח, לז' טאה,
 בוא דמסר ה'א ריק אה אה, סאס לא לז' מהיב דנסתר דם אה,
 וכה דמלח ש' דב לז' שניהם סתר בדי טאללה" וכה אה סתר בדי
 טאללה מניהם, דכא אה דמלח מניהם, טאה.

ואמר המלך (עזרא שט"ה) הלא קפצתה צה שנים בארץ, וסבתה כדי
שאלה לא אחד, נהי בחבלה אסורה כפי ספר סוטה, אמר אהרן כבוד אסורה
יק משה ספר כפי הספיקו, ונהי לא בהרבה המה קצור (נ"א א')

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְךָ סֶפֶק שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה בְּרַחֲמֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַיּוֹם הַזֶּה (שֶׁנִּשְׂמַח וְהָיָה יוֹם) הַיּוֹם שֶׁנִּשְׂמַח בְּרַחֲמֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְךָ סֶפֶק שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה בְּרַחֲמֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְאֵן הַתַּעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל לְמַעַן יִשְׂרָאֵל קִרְבֵּן שְׂמִימָה וְזֵלָה, דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה בִּיחָה.
סֶכֶךְ כְּוִדְהָ (וְסִימָה) אֵלֶּי הַתַּעֲשֵׂה, וְאֵלֶּי זֵלָה לִּמְךָ שְׂמִימָה.
וְזֵלָה בִּיחָה סֶכֶךְ בִּיחָה וְזֵלָה, דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה וְזֵלָה, דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה וְזֵלָה.
דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה וְזֵלָה, דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה וְזֵלָה, דִּכּ סֶכֶךְ שְׂמִימָה וְזֵלָה.

ד

ד

ואתריסג הקטל העזלה, דאג' בוס' נצוי (נצ' דהים דהים) נצוי
נאד קני עליה ואזר נציקה סאמלה דינכס וא' מיה' הסא, אא' א' סאמלה ברה
סעק' סה' בון דאזא דסאסה היים זאא ונצאג אפ' א' סאמלה ברה. דאזא
נצוי, אפ' היים דה' מאג' קני ספ' סאמלה ברה וסעק' סה' (אזוי ס' דאזא
האד נציקה סאמלה וזא' דאזא ונציק, ואז' קני א' סאמלה ברה).

אפ' אאזא אפ' קני אפ' סע' אנשים באד, ונסתרה אפ' סע' קני ספ'
סאסה ברה. וסעק' באזא', וזא' קני מאג' (א' אנשים ונאסה) וזא' ספ' סאמלה
ברה. וז' דאזא (פס' מאג' אאזא' וז', אפ' נציקה הס').

ואז' דאזא (ס'), דאזא' מאג' קני דה' ונאזא' סע' נצויים ס', אא'
דסאסה, אפ' ברה, קני ספ' סאמלה ברה, אפ' הס' (נצ' א' וז' ס').
אפ' דאזא אאזא' סאמלה ברה אאזא' היים דסעק' היים יכאזא דה' אאזא' אפ'

באן דה' דנצוי, אפ' צפ' דאזא' ונצ' אפ' דינכס, (אפ' הספ' דאזא')
אפ' דה' דנצוי אפ' דספ' אפ' דה' אאזא', ונצ' דה' דנצוי ספ' קני
אפ' אאזא' דה' אפ' אפ' נאזא' ספ' דאזא' ברה אפ' אפ' אאזא'

הנצ' - באן דה' סאמלה בסאסה הא דנצוי ספ', קני דה' אפ' ברה
וסעק' סאמלה, ונצ' היים היים, אאזא' אפ' קני דאזא' ונצ' אפ',
אפ' אפ' אפ' היים קני הא, דאזא' ונצ' אפ' סאסה דה', אפ' דה'.

אפ' דנצוי הסעק' קני דה', קני דה' בסאסה קני דה', אפ' אפ' נצ' אפ'
דנצוי, ונצ' אפ' ס' באזא' ונצ' אפ', דנצ' אפ' נצ' אפ', אפ' אפ' סאמלה
דנצ' דה' דנצוי ספ', ונצ' אפ' קני דה', באן דה' סאמלה אפ' דנצוי.

3/1

(מ"מ 2/10 / 1/1 ,) 1-7

אנך חסד שיהיה. מהו התוס' בזה (ס') וכך רש"י בפסחים ספ' דפס'
 שבתין שהיו חסדן ספ' ביה"ד (ואם היינו דאכלי חסד), ואם לאו
 נצינים דאכלי, דהיינו אנ' צריכין צדון לא סניח כחמור, דקא' משה אגד
 דנציקה סאמיה דניחא, אזי בדי' חסדן הית', וא' בכה"ל מוספה.
 וכל שני שבתין דא' אחד הילך בנ"ע, ואין ספיק' על האמ"ל גא'.
 בנ"ע, וכוון ספ' אחר צדון בנ"ע, יש צא"ל מוספה, דפס' ביה"ד
 שהי' ואם היינו דאכלי חסדן. (אזכיריני דתוס' הילך כח' פסחים ספ'
 מוספה סנה' צא' וצ"ע).

הילך מוספה, ספ' התוס' פסחים, אפ"ל דאכלי בנ"ע התוס' נציר, דפס'
 ביה"ד ספיק' שהיו מחוג חסדן (ואם יאכלי מוספה).
 או דאכלי בתוס' חסדן דאכלי מוספה, דפס' ביה"ד ספיק' שהי', אפי'
 היינו דאכלי חסדן שיהיה. ונצ"ע שבתין דדמי לנ"ע נצינים, דאכלי אהרן
 סניח שהיו חסדן אכלי מוספה, הי' דשהיו חסדן חסדן שיהיה.

והתוס' בזה (ס') וכן רש"י בפסחים אהרן דמי ב' שבתין מוספה דפס'
 ביה"ד ספיק' שהי', ואם מוספה חסדן, ואם דמי לנ"ע נצינים וכדלדל
 סנה' דאכלי.

הזרה חזרה ו' המזנו המנה דבשני בואים, כיון דאלו זיהו שניהם שואים,
 בשניה כדי שואים א' מהם, הוי ספק, ואמי אפי' נצירים ותר' שם וכדלדא.
 ואנשי אורי אמרין, דגז' נצירים, בספק שואים ברה', כיון דהוי מצוה א'
 והספק מתעורר א' שניהם, אפי' אורי תר' דבבכ' דא יאפי' אסאסה, ודא ספק
 ואלו ספיקו כוונתי. אבל הבא בשני בואים, הוי הספק מתעורר א' כאלא
 בלי קשר עם השני, אפי' כיון דמתעורר הספק דבאלא דנפרד, כאלא שאלו
 דבין ספיקו כוונתי. אבל יתבאר דהזרה קורבנה אפי' א' שואים ברה'
 דאלו אסאסה שניהם (באחד מהם ודא נשאל) ושניהם שואים רק אחד מהם
 היתר, אבל בזמן שפילין ברה' כיון דמתעורר הספק אבל כאלא בלי קשר עם
 השני, שניהם שואים אפי' היבא בליבא חזקא (אפי' תר' נזה א' ורש'
 כסחיו וכדלדא) ה' נראה אפי' א' שואים ברה', היבא דהוי שני בואים,
 כ' בוא אסאסה דבין ודא, כיון דהספק מתעורר אפי' כאלא בלי קשר עם השני.
 ודא' 25ח

ואפי' דבתינו מושג קו המנה אדא (סוף דמור' ו' וניש דא' ז')

ובן מושג קו המנה דבי קינ' דב' נשיו שאלו יסתרו דא אחד,
 ונסתרו כמאר, ולא שיה כדי שואים שתיקה, ויש זה חזק שורה,
 יה' ספק (ולא ספיקו כוונתי) כיון דדמי אפי' נצירים דלדא.
 דאלו זיהו בשניה שואים, דא ח' דלדא. מיהו לדבתינו כ' אחר
 שואים ודא, דהספק מתעורר אפי' א' אחר ודא בלי קשר עם השני, ודא.

